

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

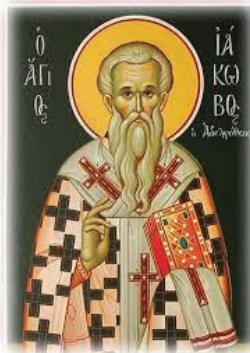
ΑΓΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΣ (23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΡΜΠΑΡΑΚΗ

«Ο άγιος Ιάκωβος ο αδελφόθεος έγινε πρώτος επίσκοπος Ιεροσολύμων. Πρώτος έγραψε και τη θεία Λειτουργία, καθώς τη διδάχθηκε από τον ίδιο τον Κύριο. Αυτήν τη λειτουργία έπειτα την έκανε συντομότερη ο Μέγας Βασίλειος, και μετά από αυτόν ο θείος Χρυσόστομος, λόγω της αδυναμίας των ανθρώπων. Επειδή εποίμενε την Εκκλησία των Ιεροσολύμων και με τη διδασκαλία του έκανε πολλούς από τους Ιουδαίους και τους ειδωλολάτρες να πιστεύουν στον Κύριο, εκίνησε σε οργή του Ιουδαίους. Τον συνέλαβαν λοιπόν και τον έριξαν από το άκρο του Ιερού και έτσι τον σκότωσαν. Περί του ότι λέγεται αδελφόθεος, υπάρχει αυτός ο λόγος από την παράδοση. Όταν ο μνήστωρ Ιωσήφ μοίραζε τη γη που είχε στα παιδιά από την πρώτη του γυναίκα και ήθελε να δώσει μερίδιο και στον Υιό και Θεό εκ της αγίας Παρθένου, οι μεν άλλοι από τα θε-

ωρούμενα αδέρφια του δεν δέχτηκαν, ο δε Ιάκωβος τον έλαβε στη μερίδα του συγκληρονόμο. Γι' αυτό κλήθηκε όχι μόνον αδελφόθεος, αλλά και Δίκαιος».

Δεν είναι πολύς καιρός που τονίσαμε ότι η μνήμη ενός αγίου αποστόλου, μαθητή του Κυρίου, αποτελεί ένα ξεχωριστό γεγονός στην Εκκλησία, διότι οι απόστολοι υπήρξαν οι αυτόπτες μάρτυρες Εκείνου, εκείνοι που Τον άκουσαν από πολύ κοντά, Τον είδαν, Τον παρατήρησαν προσεκτικά, Τον ψηλάφησαν, ανέπνευσαν την παρουσία Του. Σ' αυτούς ο Κύριος ανέθεσε το έργο του κηρύγματος του ευαγγελίου Του σ' όλον τον κόσμο, σ' αυτούς έδωσε την εξουσία «του αφιέναι τας αμαρτίας των ανθρώπων», σ' αυτούς έδωσε το δώρο της Πεντηκοστής: τη φλόγα του αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό και οι απόστολοι αποτελούν τα θεμέλια της Εκκλησίας, η οποία

ευλόγως χαρακτηρίζεται αποστολική. Αν λοιπόν ένας απόστολος είναι τόσο ξεχωριστός, το ίδιο και περισσότερο είναι ο απόστολος Ιάκωβος, ο αδελφόθεος επονομαζόμενος, λόγω ακριβώς του γεγονότος ότι υπήρξε ένας από τα θεωρούμενα αδέρφια του Κυρίου, άρα από εκείνους που όχι απλώς Τον συναναστράφηκαν για τρία χρόνια, αλλά για τριάντα και περισσότερο χρόνια: μεγάλωσαν μαζί στην ίδια οικογένεια, προσφώνούσαν «πατέρα» όλοι μαζί τον Ιωσήφ, έτρωγαν στο ίδιο τραπέζι, κοιμούνταν στον ίδιο χώρο, εργάζονταν μαζί στο εργαστήριο του Ιωσήφ, ζούσαν τα ευχάριστα και τα δυσάρεστα της όλης οικογένειας, όπως για παράδειγμα το φοβερό γεγονός της φυγής τους στην Αίγυπτο. Η ζωή του αγίου Ιακώβου ήταν ζυμωμένη με τη ζωή του Κυρίου ως ανθρώπου. Εκτός από την Παναγία και τον θεωρούμενο πατέρα Του Ιωσήφ, ποιος άλλος θα μπορούσε να θεωρηθεί κοντινότερός Του;

Και ναι μεν στην αρχή της δημόσιας δράσης του Κυρίου υπήρξε αμφισβήτησή Του από τους δικούς Του, συνεπώς και από τον Ιάκωβο, στη συνέχεια όμως μπροστά στο θάμβος της θεϊκής Του υποστάσεως, της διδασκαλίας και των θαυμάτων Του, Τον πίστεψαν, Τον αποδέχτηκαν, Τον ακολούθησαν, μέχρι σημείου ο άγιος Ιάκωβος μάλιστα να δώσει και τη ζωή

του υπέρ Αυτού. Έτσι ο αδελφόθεος Ιάκωβος υπήρξε και ο αδελφός που είχε ζήσει τον Ιησού από πλευράς ανθρωπίνης κατά πάντα, αλλά και ο μαθητής, που μυήθηκε από Εκείνον σε όλα τα μυστήρια, απολαμβάνοντας γι' αυτό την τιμή και τον σεβασμό και των ίδιων των μαθητών του Κυρίου, πράγματα που επισημαίνει και ο υμνογράφος της ακολουθίας του, όχι μία φορά: «Της κατά σάρκα Κυρίου επιδημίας, Σοφέ, αδελφός ανεδείχθης, μαθητής και αυτόπτης των θείων μυστηρίων, φυγάς συν αυτώ εν Αιγύπτω γενόμενος, συν Ιωσήφ τη Μητρί τε του Ιησού». «Των αποστόλων ο δήμος σε εξελέξατο ιερατεύειν πρώτον εν Σιών τη αγία, Χριστώ τω ευεργέτη, ως όντα αυτού της κατά σάρκα γεννήσεως και αδελφόν, συνοδίτην και οπαδόν των ιχνών αυτού, Ιάκωβε». (Η ομάδα των αποστόλων εξέλεξε εσένα να είσαι ο πρώτος ιεράρχης του Χριστού στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων, διότι ήσουν και αδελφός της κατά σάρκα γεννήσεώς Του, συνοδίτης και οπαδός των ιχνών Του).

Ο πλούτος αυτός του αγίου Ιακώβου, παραπάνω από όλους τους αποστόλους, να έχει δηλαδή το αξίωμα του κατά σάρκα αδελφού του Κυρίου, πέραν της αδελφούσνης του κατά πίστη – «παραπάντας πλουτήσας, εξαιρετον αξίωμα, αδελφός του Κυρίου» – δεν ήταν γι' αυτόν κάτι το ανώδυνο. Ο

άγιος είχε επίγνωση της δωρεάς του Κυρίου, γι' αυτό και καθημερινώς αγωνιζόταν να επιβεβαιώνει τη δοσμένη σ' αυτόν χάρη, με την κατά Θεόν ζωή του. «...κληρωθέντα αδελφόν και πολιτείαν επαληθεύουσαν προσηγορία δείξαντα, σε μεγαλύνομεν, Ιάκωβε». (Ιάκωβε, σε δοξολογούμε, γιατί σου δόθηκε η δωρεά να είσαι ο αδελφός του Κυρίου και έζησες με τρόπο, που επαλήθευε τη δωρεά αυτή). Αιτία γι' αυτό ήταν ασφαλώς το γεγονός ότι είχε πλήρως κατανοήσει πως η χάρη του Θεού είναι μεν δωρεά Του, αλλά εάν δεν ενεργοποιηθεί ως ζωή κατά το θέλημα Εκείνου, τότε χάνεται, πάει στο κενό. Με άλλα λόγια, αυτό που δίνει στον άνθρωπο ο Θεός το δίνει με την προοπτική αναλήψεως από τον άνθρωπο ευθύνης και αποστολής, προς χάριν του συνανθρώπου. Και επάνω σ' αυτήν την αποστολή, που επιβεβαιώνει και αυξάνει τη χάρη του Θεού, ο άνθρωπος μπορεί να δώσει και τη ζωή του.

Η μύηση του αγίου Ιακώβου σε όλα τα μυστήρια από τον Κύριο συνιστά, κατά τους ύμνους της Εκκλησίας μας, την απόκτηση της αληθινής Σοφίας από αυτόν. Ο άγιος Ιάκωβος υπήρξε ο αληθινά σοφός, γιατί διδάχθηκε από «την ενυπόστατον σοφίαν», δηλαδή τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτός είναι η Σοφία του Θεού, που προσφέρεται σε κάθε άνθρωπο που

θα πιστέψει στον Ίδιο και θα θελήσει έμπρακτα να ακολουθήσει τις άγιες εντολές Του. Μιλάμε λοιπόν για μία σοφία «άνωθεν προερχομένην, ειρηνικήν, επιεική, ευπειθή, μεστήν ελέους και καρπών αγαθών, αδιάκριτον και ανυπόκριτον» (Ιακ. 3, 17). Αυτήν τη σοφία ακριβώς κατέγραψε ο άγιος Ιάκωβος και στην καταπληκτική καθολική επιστολή του, η οποία αποτελεί εκλεκτό βιβλίο της Καινής Διαθήκης. Δεν υπάρχει περίπτωση κάποιος πιστός να εγκύψει στην επιστολή αυτή και να μην κατανυχθεί, να μην ελεγχθεί, να μην κινητοποιηθεί σε μετάνοια, να μην παρηγορηθεί, να μη νιώσει πραγματι τη χάρη του Θεού να εκκύνεται ως ακτίνα φωτός μέσα στην καρδιά του. «Της θεωρίας της πρακτικής συ εκτιθέμενος, δέλτον εκ πυξίδος ώσπερ πνευματικής, τους ανθρώπους εβελτίωσας», θα πει ο υμνογράφος. Δηλαδή: Γράφοντας εσύ βιβλίο που εκθέτει την πρακτική θεωρία σαν πνευματική πυξίδα, έκανες καλύτερους τους ανθρώπους. Το λιγότερο λοιπόν που θα μπορούσαμε να κάνουμε σήμερα επί τη μνήμη του αγίου Ιακώβου, είναι να αναγνώσουμε με προσοχή την επιστολή του. Και μακάρι να οδηγηθούμε σε μεγαλύτερη μετάνοια. Θα είναι τούτο το καλύτερο μνημόσυνό του και η επιβεβαίωση της όλης αποστολής του.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

Εσπερινός 5:30 μ.μ.

Όρθρος 6:30 π.μ.

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ - ΕΟΡΤΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης
Πάντων των εν τη Νήσω Κύπρω
διαλαμψάντων Αγίων

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίου Αποστόλου Θωμά
Οσίου Κενδέου του θαυματουργού.
Αγίου Ιεροθέου επισκόπου Αθηνών
και Οσίου Ιωάννου του Λαμπαδιστού
(εκ μεταθέσεως)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίων μεγαλομαρτύρων Σεργίου και Βάκχου
Αγίου Ιερομάρτυρος Πολυχρονίου

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίου Ιακώβου του Αλφαιού
Των οσίων Ανδρονίκου και Αθανασίας

ΠΕΜΠΤΗ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίας νεομάρτυρος Χρυσής
Αγίου μάρτυρος Φλωρεντίου

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Των Αγίων Πατέρων της εν Νικαίας
Ζ. Οικουμενικής Συνόδου
Αγίου Λογγίνου του εκατοντάρχου

ΤΡΙΤΗ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίου Λουκά του Αποστόλου
και Ευαγγελιστού

ΠΕΜΠΤΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίου μεγαλομάρτυρος Αρτεμίου
Αγίου Γερασίμου του εν Κεφαλληνία
ΑΓΙΑΣΜΟΣ 5:00 μ.μ.

Έναρξη συνάξεων πνευματικών
ομιλιών ενορίας Αγίου Λαζάρου

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ανακομιδή λειψάνων Αγίου Λαζάρου
(εκ μεταθέσεως)
Αγίου Αποστόλου Ιακώβου του
Αδελφοθέου
Θα τελεστεί η Αρχαία Λειτουργία του
Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου υπό του
Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου
κ.κ. Χρυσσοστόμου

ΤΕΤΑΡΤΗ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ
ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ
ΝΑΟ ΣΩΤΗΡΟΣ 10:00 π.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίων Ζηνοβίου και Ζηνοβίας των
αυταδέλφων μαρτύρων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΙΤΙΟΥ Ο ΑΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ

Μηνιαίον περιοδικόν

Εκδότης:

Εκκλησιαστική Επιτροπή Ιερού Ναού

Αγίου Λαζάρου

Τηλ: 24652498

<http://www.agioslazaros.org.cy>

Ηλεκτ. Διεύθ.: info@agioslazaros.org.cy

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

Διανέμεται δωρεάν